

Тазкия 199-дарс. Дунё мўминнинг зиндони, кофирнинг эса жаннатидир

ТАЗКИЯ
199-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 03.09.2022 2520

أَيُّنْ دَلَا «لَا قَوْلَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَيِّبٍ لِّلَّ عُنُوعُ هَلْ لِي ضَرَّ رَزِيْرُهُ بِي نَعْرِ
«رَفَّ الْكُلُّ نَجْوً وَمُؤْمَلًا نَجَسٌ».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Дунё мўминнинг зиндони ва кофирнинг жаннатидир», дедилар».

Аллоҳ таоло мўмин-муслмонларга охиратда берадиган жаннат ва унинг неъматлари олдида бу дунёнинг роҳат-фароғатлари қамоққа ўхшаб қолади. Шунингдек, Аллоҳ таоло кофир ва мунофиқларга охиратда берадиган дўзах ва унинг азоблари олдида бу дунёнинг азоблари, қийноқлари ҳам улар учун жаннатга ўхшаб қолади.

عَمَّ أَوْفَقَ وَنِيْدَلِ بَكْرٍ لَعَمُ تَنْكُ : لَأَقُ عُنُوعُ هَلْ لِي ضَرَّ دَادَشِنْ بِي دِرْوَتِ سُمْ لِي نَعْرِ
لَيْلِ صِيْدَلِ لُؤْسَرٍ لَأَقُ فَيَّةَ تَيِّمَلِ لَعْلَلِ حَسَلِ لِي لَعْلَلِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صِيْدَلِ لُؤْسَرِ
أَوْنِ أَوْهٍ نَمَ : أَوْلِاقُ «أَهْ وَوَقْلُ لِي نِيْحِ أَوْلَهْ أَلَعُ تَنَاهِ وَدَهْ نَوْرَتَا» : مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ
أَمْهَ أَوْرَ . «أَوْلَهْ أَلَعُ وَدَهْ نَمَ هَلْ لِي لَعْلَلِ عُنُوعُ نَوَهْ أَيُّنْ دَلَا ف» : لَأَقُ هَلْ لِي لُؤْسَرِ أَيُّ أَوْلَقْلُ
يُذَمَّرُ لَأَوْلِ سُمْ

Мустваврид ибн Шаддод розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга ўзи ўлиб қолган қўйнинг устида турган гуруҳ ичида бўлганман. Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мана шуни аҳли арзимас нарса сифатида ташлаб юборган деб ўйлайсизларми?» дедилар.

«Арзимагани учун ташлаб юборишган-да, эй Аллоҳнинг Расули!» дейишди.

«Мана шу (ўлимтик) ўз эгалари учун қанчалик арзимас бўлса, дунё ҳам Аллоҳнинг наздида шунчалик арзимас бир нарсадир», дедилар».

Иккисини Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

Албатта, ўзи ўлиб қолган қўй эгаси учун тезроқ қутулиши керак бўлган ёқимсиз матоҳга айланиб қолади. Аллоҳ таоло учун бу дунё ундан ҳам арзимасроқ нарса экан.

وَلَوْ لَأَقَمَ لِسْوَةَ هَيْلَعُ هَلَلِ لَيْلِ صَبَّ نَلِ نَعُ، هُنَّ عُهُلَلِ يَضَرَّ دَعَسَ نَبَلْ هَسْ نَعُ
هُ أَوْرَ. «أَمَّ عَبْرَشَ أَهُنَّ مَ أَرْفَاكَ يَ قَسَّ أَمْرَ عَضُوعَ بَحَّ أَنْ جَهَلَلِ دُنْ عُلْ دَعَتَ أَيُّ نَدَلَا تَنَّاكَ
يُذِمُّرَّتَلَا»

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Агар дунё Аллоҳ наздида чивиннинг қанотичалик қимматга эга бўлганида, ундан кофирга бир хўплам ҳам сув бермас эди», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

Шунинг учун Аллоҳ таоло Ўзига куфр келтирган кофирларга ҳам бу дунё неъматларини бераверади. Агар дунё Аллоҳ таолонинг наздида бирор қийматга эга бўлганда, кофирга ундан ҳеч нарса берилмас эди. Чунки у ўзининг куфри ила бирор қимматли нарсага эга бўлиш ҳуқуқидан маҳрум бўлган.

Мўмин-мусулмонлар ҳам мол-дунё тўплаш ила Аллоҳ таолони рози қила олмайдилар. Аммо ўша молу дунёни Аллоҳ таолони рози қиладиган равишда тўплаб, сарфлаш ила савоб касб қилиш мумкин.

لَاقَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَصَّيْبٍ لَنَ عُنُوعُ لَلِ يَضْرَرُ فَيَبِيحُ إِذْ رَوَتْ سُمْ نَع
أَمَّا بَرُطْنِي لَفِي مَيِّ لِي فَعَبَّصِي مُكْدَحًا لَعَجِّي أَم لُثْمِ الْإِخَالِ فِي أَيُّ نَدْلَا أَمْ
يَذْمُرْتَلَا هَآوَر. «عَجْرِي»

Бану Феҳрнинг биродари Муставрид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Бирингиз бармоғини денгизга солса нима ила қайтишига қарасин,
бу дунё охиратга нисбатан шунчалик, холос», дедилар».**

Термизий ривоят қилган.

Агар банда бутун оламдаги молу дунёни тўплаб, охиратга олиб келса ҳам,
бу нарса унга бирор фойда бермайди. Агар бутун оламдаги молу дунёни
тўлаганда ҳам, охиратда худди денгизга бир бармоқни солганда ҳеч
қандай ўзгариш бўлмаганидек тураверади. Шунинг учун ҳар бир банда бу
дунёда охиратга нима билан қайтишига назар солмоғи лозим. Агар
охиратда бирор мақомга эришиш нияти бўлса, ўшанга лойиқ иймон, ибодат
ва амали солиҳларни қилиши керак. Жумладан, мол-дунёни ҳам ўша
мақсадда ишлатиши зарур.

سُئِلَ الْإِنْسَانُ: لَاقَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَصَّيْبٍ لَنَ عُنُوعُ لَلِ يَضْرَرُ فَيَبِيحُ إِذْ رَوَتْ سُمْ نَع
هَآوَر. «مَلَعْتُمْ وَأَمَلَعُوهُمُ وَالْأَوَامِرُ وَاللُّكُذُ الْإِهْيَابُ فَمَنْ نُوغِلَ مِنْهُ نُوغِلَ أَيُّ نَدْلَا
يَذْمُرْتَلَا»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Огоҳ бўлинглар! Дунё малъундир ва ундаги нарсалар малъундир.
Илло, Аллоҳнинг зикри, У Зотнинг яхши кўрган нарсаси, олим бўлиш
ва таълим олиш мустаснодир», дедилар».**

Термизий ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди